

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. október 6.*

„Előzetes döntéshozatal — Munkavállalók szabad mozgása — Az Unió valamely intézményéhez vagy szerveéhez kirendelt nemzeti köztisztviselők — Öregségi nyugdíj — Választási jog — A nemzeti nyugdíjrendszerben fennálló tagság felfüggesztése vagy fenntartása — A nemzeti nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjnak az Unió nyugdíjrendszerében szerzett nyugdíjhoz való hozzászámítására vonatkozó korlátozás”

A C-466/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2015. szeptember 3-án érkezett, 2015. április 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

Jean-Michel Adrien és társai

és

a **Premier ministre**,

a **Ministre des Finances et des Comptes publics**,

a **Ministre de la Décentralisation et de la Fonction publique**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), C. Lycourgos, Juhász E., C. Vajda és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- J-M. Adrien és társai személyesen,
- a francia kormány képviseletében D. Colas és S. Ghiandoni, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 45. cikknek, az EUMSZ 48. cikknek, valamint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az egyrészt J-M. Adrien és társai, másrészt pedig a Premier ministre (miniszterelnök), a ministre des Finances et des Comptes publics (pénzügyi és államháztartási miniszter) és a ministre de la Décentralisation et de la Fonction publique (a decentralizációért és a közszolgálatért felelős miniszter) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az alapügy felpereseinek a nemzeti nyugdíjrendszer keretében szerzett öregségi nyugdíja.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát (a továbbiakban: személyzeti szabályzat), valamint az Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeit (a továbbiakban: egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek) a 2010. december 20-i 1240/2010/EU tanácsi rendelettel (HL 2010. L 338., 7. o.) módosított, az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről és a Bizottság tisztviselőire vonatkozó egyedi átmeneti intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (HL 1968. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.) állapította meg.
- 4 A személyzeti szabályzat 77. cikke értelmében:
„A legalább 10 éves szolgálati idővel rendelkező tisztviselő öregségi nyugdíjra jogosult. [...]”
- 5 A személyzeti szabályzat 83. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:
„A tisztviselők e nyugdíjrendszer finanszírozásához a költségek egyharmadával járulnak hozzá. [...]”
- 6 A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 12. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:
„(1) Az a 63 évesnél fiatalabb tisztviselő, akinek szolgálati jogviszonya nem elhalálozás vagy rokkantság miatt szűnik meg, és aki azonnali vagy elhalasztott öregségi nyugdíjra nem jogosult, a szolgálati jogviszonyának megszűnésekor az alábbiak kifizetésére jogosult:
a) amennyiben egy évnél rövidebb szolgálati időt teljesített, és nem élt a 11. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, a nyugdíjjárulécai tekintetében az alapilletményéből visszatartott összegek háromszorosának megfelelő távozási díj, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 42. és 112. cikke szerint fizetett összegek levonása után;

b) más esetekben a 11. cikk (1) bekezdésében előírt juttatásokra vagy az ilyen juttatások biztosításmatematikai egyenértékének egy általa választott magán biztosítótársaság vagy nyugdíjpénztár részére történő kifizetése, feltéve, hogy az ilyen társaság vagy pénztár garantálja a következőket:

[...]

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az a 63 évesnél fiatalabb tisztviselő, aki a nyugdíjjogosultság megszerzése vagy fenntartása érdekében szolgálata megkezdése óta egy általa választott, az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelelő nemzeti nyugdíjrendszerbe, magán nyugdíjrendszerbe vagy nyugdíjpénztárba fizetett be, és akinek szolgálati jogviszonya nem elhalálozás vagy rokkantság miatt szűnik meg anélkül, hogy a tisztviselő azonnali vagy elhalasztott öregségi nyugdíjra jogosult lenne, a szolgálat megszűnésekor távozási díjra jogosult, amelynek összege megfelel az intézménynél teljesített szolgálat során szerzett nyugdíjjogosultság biztosításmatematikai értékének. Ilyen esetekben az [egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek] 42. vagy 112. cikke alkalmazásával a nemzeti nyugdíjrendszerben való nyugdíjjogosultság megszerzése vagy fenntartása érdekében történt kifizetéseket le kell vonni a távozási díjból.”

7 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikke értelmében:

„Ezen alkalmazási feltételek alkalmazásában »ideiglenes alkalmazottak«:

[...]

c) az Unió tisztviselőin kívül egy olyan személynek, aki az Európai Unióról szóló szerződésben vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározott hivatalt lát el, illetve az Unió valamely intézménye vagy szerve választott elnökének, vagy az Európai Parlamentnek, illetve a Régiók Bizottságának egyik politikai csoportja, vagy az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságának egyik csoportja segítésére alkalmazott alkalmazottak;

[...]”

8 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 39. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében:

„A szolgálatból történő kilépéskor a 2. cikk szerinti alkalmazott öregségi nyugdíjra, a biztosításmatematikai egyenérték átruházására vagy távozási díjra jogosult a személyzeti szabályzat V. címének 3. fejezetével és VIII. mellékletével összhangban. Amennyiben az alkalmazott öregségi nyugdíjra jogosult, a nyugdíjjogosultságát a 42. cikk alapján kifizetett összegek arányában csökkentik.”

9 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A B. és C. szakaszban előírt szociális biztonsági rendszer finanszírozása tekintetében analógia útján alkalmazni kell a személyzeti szabályzat 83. cikkének és 83a. cikkének, valamint VIII. melléklete 36. és 38. cikkének rendelkezéseit.”

A francia jog

- 10 A loi n° 84–16 du 11 janvier 1984 portant dispositions statutaires relatives à la fonction publique de l'État, telle que modifiée par la loi n° 2002-73 du 17 janvier 2002 de modernisation sociale (a társadalmi modernizációról szóló, 2002. január 17-i 2002-73. sz. törvénnyel módosított, az állami köztisztviselők jogállásáról szóló, 1984. január 11-i 84-16. sz. törvény; a továbbiakban: 2002-73. sz. törvény) 46b. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A külföldi állam területén található közigazgatási szervhez, szervezethez vagy nemzetközi szervezethez kirendelt köztisztviselő a kirendelés szerinti nyugdíjrendszerbe tartozása esetén is kérheti, hogy a code des pensions civiles et militaires de retraite [polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv] szerinti nyugdíjrendszerbe fizessen járulékot. Ebben az esetben az utóbbi nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíj és a kirendelésben teljesített szolgálat alapján esetlegesen megszerzett nyugdíj együttes összege nem haladhatja meg azt a nyugdíjat, amelyet a köztisztviselő kirendelés hiányában megszerzett volna, ellenkező esetben a polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv szerinti nyugdíj összegét csökkenteni kell annak a nyugdíjnak az összegével, amelyet a köztisztviselő a kirendelés során megszerzett.

A jelen cikk feltételeit a Conseil d'État [államtanács] rendelete rögzíti.”

- 11 A polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv L. 87. cikke a 2002-73. sz. törvényből következő változatában a következőket írja elő:

„Abban az esetben, ha a külföldi állam területén található közigazgatási szervhez, szervezethez vagy nemzetközi szervezethez kirendelt köztisztviselő vagy katona a pályafutása során az L. 61. cikkben említett levonást választotta, az e törvénykönyv szerint szerzett nyugdíj és a kirendelésben teljesített szolgálat alapján esetlegesen megszerzett nyugdíj együttes összege nem haladhatja meg azt a nyugdíjat, amelyet a köztisztviselő kirendelés hiányában szerzett volna, ellenkező esetben a jelen törvénykönyv szerinti nyugdíj összegét csökkenteni kell annak a nyugdíjnak az összegével, amelyet a köztisztviselő a kirendelés során megszerzett.

[...]”

- 12 Ugyanezen törvénykönyv R-74-1. cikke a következőket írja elő:

„A módosított, az állami köztisztviselők jogállásáról szóló, 1984. január 11-i 84-16. sz. törvény 46b. cikkében említett, kirendelt köztisztviselők a polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv szerinti nyugdíjrendszerbe való járulékfizetést a kirendelésnek vagy annak meghosszabbításának a köztisztviselővel való közlésétől számított négy hónapos határidőn belül kérelmezhetik.

A kérelmet a kirendelés szerinti közigazgatási szervnél írásban kell előterjeszteni.

A köztisztviselő, aki az első bekezdésben meghatározott választási lehetőséggel élt, az L. 61. cikk 2. pontjában említett járulékot a költségvetésért felelős miniszter rendeletében megjelölt egyéni könyvelőnek fizeti be a rendeletben meghatározott módon. E fizetési kötelezettség teljesítésének az elmulasztása felfüggeszti a köztisztviselőnek a jelen rendszerben fennálló tagságát.

Azt a köztisztviselőt, aki az előírt határidőn belül nem élt a választási jogával, úgy kell tekinteni, hogy lemondott annak a lehetőségéről, hogy a polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv szerinti nyugdíjrendszerbe járulékot fizessen.

A kirendelés meghosszabbítása esetén a köztisztviselőnek az előző kirendelési időszakra vonatkozó választása hallgatólagosan meghosszabbodik, kivéve, ha a jelen cikk első bekezdésében előírt határidőn belül ettől eltérő döntést közöl.”

- 13 A 2002. december 18-i körlevél az érintett közigazgatási szolgálatok számára pontosítja az 1984. január 11-i 84-16. sz. törvény 46b. cikkében és a 2002-73. sz. törvénnyel módosított polgári és katonai nyugdíjtörvénykönyv L. 87. cikkében előírt rendelkezések végrehajtását.

Az alapjárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 Az alapügy felperesei francia köztisztviselők, akik referensként az Európai Unió Bíróságához kerültek kirendelésre, és ott ideiglenes alkalmazottként dolgoznak. Mivel kötelezően hozzá kell járulniuk az Unió nyugdíjrendszerének a finanszírozásához, e rendszerben nyugdíjjogosultakká válnak abban az esetben, ha az Unió valamely intézményénél vagy szervénél legalább tíz év szolgálati időt teljesítenek. Amennyiben az alkalmazásuk e tíz év letelte előtt megszűnik, az eltelt szolgálati idő függvényében alapvetően jogosultak az alapilletményükből nyugdíjjárulékként levont összeg háromszorosának megfelelő összegű távozási díjra, vagy az Uniónál megszerzett szolgálati időhöz kapcsolódó öregségi nyugdíjjogosultság biztosításmatematikai egyenértékének az általuk választott magánbiztosító társaság vagy nyugdíjpénztár részére ugyanezen cikk alapján való kifizetésére.
- 15 Az alapügy tárgyát képező francia szabályozás szerint az Unió valamely intézményéhez vagy szervéhez kirendelt köztisztviselőnek a nemzeti rendszerben fennálló nyugdíjjogosultságot érintően két lehetőség közül kell választania.
- 16 A köztisztviselő egyrészt a kirendelésének az időtartamára felfüggesztheti a francia nyugdíjrendszerben fennálló tagságát. Ebben az esetben ezen időtartam során kizárólag az Unió nyugdíjrendszerének a tagja, és a francia nyugdíjrendszerben neki járó nyugdíjat a tagság nélküli évek arányában csökkentik. Ezen utóbbi nyugdíj azonban teljes mértékben hozzáadódik az Unió nyugdíjrendszerében fennálló tagság keretében szerzett jogokból származó nyugdíjhoz.
- 17 Másrészt a köztisztviselő továbbra is folytathatja a járulékfizetést a francia nyugdíjrendszer keretében, és így e rendszer tagja maradhat. Ebben az esetben a kirendelés időszakára vonatkozóan az említett rendszerben jogosultságokat szerez. Ugyanakkor az ennek keretében nyújtott nyugdíj az Unió rendszerében megszerzett nyugdíjat csak azon nyugdíj erejéig egészítheti ki, amelyet a köztisztviselő a kirendelés hiányában a nemzeti rendszerben szerzett volna (a nyugdíj legmagasabb összegére vonatkozó szabály). Következésképpen a nemzeti nyugdíjat az Unió nyugdíjrendszerében szerzett nyugdíj összegével csökkentik oly módon, hogy a két nyugdíj együttes összege ne haladja meg az ily módon megállapított legmagasabb összeget (a kiegyenlítés szabálya). A kiegyenlítés a francia nyugdíj teljes összegére vonatkozik, és nem csak a nyugdíj azon összegére, amely a kettős tagságot eredményező kirendelési időszaknak felel meg.
- 18 Az alapügy felperesei azt választották, hogy a kirendelésük időszaka alatt továbbra is tagok maradnak a francia nyugdíjrendszerben, így egyidejűleg járulékot fizettek ezen utóbbi rendszerbe és az Unió nyugdíjrendszerébe is. Letöltötték vagy letölthetik az uniós intézménynél eltöltött tízéves szolgálati időszakot, amely feljogosítja őket az Unió nyugdíjrendszer keretében folyósított nyugdíjra. Mivel az uniós nyugdíj, amelyet az alapügy felperesei megszereztek vagy megszerezhetnek, magasabb volt, mint az a francia nyugdíj, amelyet a kirendelés hiányában megszereztek volna, az alapügy tárgyát képező francia szabályozásnak megfelelően nem részesülnek vagy nem fognak részesülni a francia nyugdíjrendszer keretében nyújtott nyugdíjban.
- 19 Az alapügy felperesei a 2012. március 6-án beérkezett kérelemben azt kérelmezték a francia államtól, hogy helyezze hatályon kívül a szóban forgó nemzeti szabályozást. Mivel e kérelmet a 2012. május 6-i hallgatóságos határozatban elutasították, az alapügy felperesei ezen elutasítással szemben a Conseil d'État (államtanács) előtt keresetet indítottak.

- 20 E körülményekre tekintettel a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Sérti-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés – ugyanezen szerződés 48. cikkével, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkében foglalt jóhiszemű együttműködés elvével összhangban értelmezett – 45. cikkéből fakadó kötelezettségeket az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az uniós intézményekhez kirendelt köztisztviselő részére, hogy a kirendelés időtartamára akár a származási országának nyugdíjrendszerébe történő járulékfizetés felfüggesztését válassza, és ez esetben az ezen nyugdíjrendszer alapján őt megillető nyugdíjat teljes mértékben össze kell számítani a kirendelésben ellátott munkakörhöz kapcsolódó nyugellátási előnyökkel, akár e járulékfizetés további teljesítését válassza, és ez esetben az ezen nyugdíjrendszer alapján őt megillető nyugdíj arra az összegre korlátozódik, amely ahhoz szükséges, hogy az összeszámított nyugdíjak, beleértve a kirendelésben ellátott munkakörre irányadó nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjat is, elérjék azt a nyugdíjösszeget, amelyre kirendelés hiányában jogosultságot szerzett volna?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 48. cikkel összefüggésben értelmezve az EUMSZ 45. cikket, valamint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely alapügy tárgyát képezi, amelynek az a hatása, hogy az Unió valamely intézményéhez vagy szervéhez kirendelt nemzeti köztisztviselő, aki azt választotta, hogy a kirendelésének az időtartama alatt a nemzeti nyugdíjrendszer tagja marad, elveszíti az utóbbi rendszerben fennálló tagságból származó valamennyi előnyt, vagy azok egy részét abban az esetben, ha letölti az Unióban teljesített szolgálat tízéves időtartamát, amely feljogosítja arra, hogy az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjban részesüljön.
- 22 Először is emlékeztetni kell arra, hogy bár a tagállamok továbbra is megtartják szociális biztonsági rendszereik kialakítására vonatkozó hatáskörüket, ennek gyakorlása során kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot, különös tekintettel az EUM-Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseire (2008. április 1-jei Gouvernement de la Communauté française et gouvernement wallon ítélet, C-212/06, EU:C:2008:178, 43. pont; 2016. január 21-i Bizottság kontra Ciprus ítélet, C-515/14, EU:C:2016:30, 38. pont).
- 23 Ellenőrizni kell tehát, hogy az EUM-Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó rendelkezései alkalmazandók-e az olyan helyzetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi. Amennyiben igen, ezt követően meg kell állapítani egyrészt azt, hogy az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás a munkavállalók szabad mozgása akadályának minősül-e, és másrészt, amennyiben ez így van, azt, hogy ezen akadály igazolt-e.
- 24 Először is az EUM-Szerződésben a munkavállalók szabad mozgására vonatkozóan előírt rendelkezések alkalmazhatósága tekintetében az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az olyan uniós polgár, aki a származási államától eltérő tagállamban dolgozik, és aki nemzetközi szervezetben vállalt munkát, az EUMSZ 45. cikk hatálya alá tartozik (lásd: 1989. március 15-i Echternach és Moritz ítélet, 389/87 és 390/87, EU:C:1989:130, 11. pont; 2006. február 16-i Rockler-ítélet, C-137/04, EU:C:2006:106, 15. pont; 2013. július 4-i Gardella-ítélet, C-233/12, EU:C:2013:449, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Következésképpen az olyan uniós polgároktól, akik a származási tagállamuktól eltérő tagállamban az Unió valamely intézményénél vagy szervénél dolgoznak, mint az alapügy felperesei, nem tagadható meg azon szociális jogok és előnyök kedvezménye, amelyet az EUMSZ 45. cikk biztosít számára (lásd: 1989. március 15-i Echternach és Moritz ítélet, 389/87 és 390/87, EU:C:1989:130, 12. pont; 2006. február 16-i Rockler-ítélet, C-137/04, EU:C:2006:106, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 26 Másodszor, azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásának az akadályát képezi-e, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 45. cikkel ellentétes bármely olyan intézkedés, amely – bár állampolgársági alapon történő hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazandó – alkalmas arra, hogy megzavarja vagy kevésbé vonzóvá tegye az EUM-Szerződés által biztosított alapvető szabadságoknak az uniós polgárok általi gyakorlását (2008. április 1-jei *Gouvernement de la Communauté française és gouvernement wallon* ítélet, C-212/06, EU:C:2008:178, 45. pont; 2011. március 10-i *Casteels*-ítélet, C-379/09, EU:C:2011:131, 22. pont, és 2015. február 5-i *Bizottság kontra Belgium* ítélet, C-317/14, EU:C:2015:63, 23. pont).
- 27 Kétségtelen, hogy bár az Unió elsődleges joga nem garantálhatja a biztosított számára, hogy a valamely más tagállamba történő áttelepülés szociális biztonsági szempontból semleges lesz, különösen a betegségi ellátások és az öregségi nyugdíjak terén, tekintettel a tagállamok szociális biztonsági rendszerei és jogszabályai közötti eltérésekre, az ilyen áttelepülés a szociális védelem terén az esettől függően többé vagy kevésbé kedvező vagy kedvezőtlen lehet az érintett személy számára, a következetes ítélkezési gyakorlat értelmében a nemzeti szabályozás, abban az esetben, ha alkalmazása kevésbé kedvező, kizárólag akkor felel meg az uniós jognak, ha ezen nemzeti jogszabály alapján az érintett munkavállaló nem kerül kedvezőtlenebb helyzetbe azokkal szemben, akik valamennyi tevékenységüket abban az egyetlen tagállamban végzik, ahol e jogszabály hatályos, és ha a jogszabály nem vezet olyan szociális biztonsági járulékok megfizetéséhez, amelyek alapján nem nyílik igény ellenszolgáltatásra (2013. április 18-i *Mulders*-ítélet, C-548/11, EU:C:2013:249, 45. pont; 2016. január 21-i *Bizottság kontra Ciprus* ítélet, C-515/14, EU:C:2016:30, 40. pont).
- 28 A Bíróság tehát több alkalommal akadálynak minősítette az olyan intézkedéseket, amelyeknek az a hatása, hogy a munkavállalók a szabad mozgáshoz való joguk gyakorolása miatt elveszítik azokat a szociális biztonsággal kapcsolatos előnyöket, amelyeket a számukra a tagállami szabályozás biztosít, különösen ha ezen előnyök az általuk fizetett járulékok ellenszolgáltatását jelentik (lásd: 1975. október 21-i *Petroni*-ítélet, 24/75, EU:C:1975:129, 13. pont; 2008. április 1-jei *Gouvernement de la Communauté française és gouvernement wallon* ítélet, C-212/06, EU:C:2008:178, 46. pont; 2013. április 18-i *Mulders*-ítélet, C-548/11, EU:C:2013:249, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Ami az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozást illeti, meg kell állapítani, hogy abban az esetben, ha az Unió intézményéhez vagy szervéhez kirendelt köztisztviselő a kirendelés időtartama alatt fenntartja a tagságát a nemzeti nyugdíjrendszerben, az említett nemzeti szabályozás az ezen tagságból származó nyugdíjra vonatkozóan előírja a nyugdíj legmagasabb összegére vonatkozó szabályt, és a kiegyenlítés szabályát. E szabályok szerint a köztisztviselőnek a nemzeti nyugdíjrendszer keretében juttatott nyugdíj összege az Unió nyugdíjrendszerében megszerzett nyugdíjat csak azon nemzeti nyugdíj erejéig egészítheti ki, amelyet a köztisztviselő a kirendelés hiányában szerzett volna, és a nemzeti nyugdíjat az Unió rendszerében szerzett nyugdíj összegével csökkentik oly módon, hogy a két nyugdíj együttes összege ne haladja meg az ily módon megállapított legmagasabb összeget.
- 30 A nyugdíj legmagasabb összegére és a kiegyenlítésre vonatkozó ezen szabályok azzal a hatással járnak, hogy az Unió valamely intézményéhez vagy szervéhez kirendelt olyan köztisztviselő, aki a kirendelésének az időtartama alatt a nemzeti nyugdíjrendszerben fenntartja a tagságát, elveszíti az utóbbi rendszerben fennálló tagságból származó valamennyi előnyt, vagy azok egy részét abban az esetben, ha letölti az Unióban teljesített szolgálat tízéves időtartamát, amely feljogosítja arra, hogy az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjban részesüljön. Ilyen feltételek mellett a köztisztviselő, aki a nemzeti nyugdíjrendszerben fenntartja a tagságát, ellentételezés nélkül fizeti a járulékokat. Az említett szabályok tehát alkalmasak arra, hogy megzavarják vagy kevésbé vonzóvá tegyék az EUMSZ 45. cikk által garantált szabadság e köztisztviselő általi gyakorlását.

- 31 Azt illetően, hogy a francia kormány azzal érvel, hogy a nemzeti nyugdíjrendszerben fennálló tagság fenntartása az alapügy tárgyát képező szabályozás által kínált választási lehetőség, meg kell állapítani, hogy ez a körülmény nem szünteti meg az ilyen szabályozásnak a munkavállalók szabad mozgását akadályozó jellegét.
- 32 A nemzeti nyugdíjrendszerben fennálló tagság fenntartásának a fakultatív jellege ugyanis nem változtat azon, hogy a nyugdíj legmagasabb összegére és a kiegyenlítésre vonatkozó szabályok, amelyek e választási lehetőség igénybevétele esetén alkalmazandóak, azzal a hatással járnak, hogy a köztisztviselő, aki az említett választási lehetőségre hivatkozik, ellentételezés nélkül fizette a járulékokat abban az esetben, ha letölti az Unióban teljesített szolgálat tízéves időtartamát, amely feljogosítja arra, hogy az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjban részesüljön. Márpedig, ha egy nemzeti nyugdíjrendszer lehetővé teszi a kirendelt köztisztviselők számára, hogy fenntartsák a tagságukat, ezt a lehetőséget oly módon kell kivitelezni, hogy az ne járjon ilyen hatással, ellenkező esetben az akadályozza a munkavállalók szabad mozgását.
- 33 Az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozásnak a munkavállalók szabad mozgását akadályozó jellegét nem vonja kétségbe a francia kormány által előterjesztett azon érv sem, mely szerint az ilyen szabályozás nem részesíti hátrányban a kirendelt tisztviselőket azokhoz képest, akik a teljes szakmai pályafutásukat a származási tagállamban töltik.
- 34 Az ilyen szabályozás ugyanis hátrányban részesíti az egyidejűleg az Unió nyugdíjrendszerében és a nemzeti nyugdíjrendszerben is tagsággal rendelkező kirendelt köztisztviselőt az olyan köztisztviselőhöz képest, aki a származási tagállamban maradt, és csupán ezen utóbbi rendszerben rendelkezik tagsággal, mivel csupán az előbbi esetében igaz, hogy bár egyidejűleg mindkét rendszerbe fizet járulékot, egészben vagy részben elveszíti a nemzeti nyugdíjrendszerben fennálló tagságából származó előnyöket abban az esetben, ha az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjjogosultságot szerez.
- 35 Harmadszor és végül az igazolás esetleges fennállása tekintetében meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem említ olyan indokot, amely igazolhatná a munkavállalók szabad mozgásának azt az akadályát, amelyet az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás jelent. Ugyanígy a francia kormány a Bíróság előtt előterjesztett észrevételekben sem hivatkozott e szabályozás igazolására.
- 36 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy az olyan szabályozás, mint amely az alapeljárás tárgyát képezi, a munkavállalóknak az EUMSZ 45. cikkben előírt szabad mozgása tekintetében igazolatlan akadályt képez.
- 37 Következésképpen az EUMSZ 48. cikk értelmezéséről és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének az értelmezéséről nem szükséges határozni.
- 38 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 45. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely alapügy tárgyát képezi, amelynek az a hatása, hogy az Unió valamely intézményéhez vagy szervéhez kirendelt nemzeti köztisztviselő, aki azt választotta, hogy a kirendelésének az időtartama alatt a nemzeti nyugdíjrendszer tagja marad, elveszíti az utóbbi rendszerben fennálló tagságból származó valamennyi előnyt, vagy azok egy részét abban az esetben, ha letölti az Unióban teljesített szolgálat tízéves időtartamát, amely feljogosítja arra, hogy az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjban részesüljön.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 45. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely alapügy tárgyát képezi, amelynek az a hatása, hogy az Európai Unió valamely intézményéhez vagy szervéhez kirendelt nemzeti köztisztviselő, aki azt választotta, hogy a kirendelésének az időtartama alatt a nemzeti nyugdíjrendszer tagja marad, elveszíti az utóbbi rendszerben fennálló tagságból származó valamennyi előnyt, vagy azok egy részét abban az esetben, ha letölti az Unióban teljesített szolgálat tízéves időtartamát, amely feljogosítja arra, hogy az Unió nyugdíjrendszerében nyugdíjban részesüljön.

Aláírások